

Küsi animafilmi

Anne Marie Filho

Õpetan kinoga

Küsi animafilmi

, autor Anne Marie Filho

Animafilmi linastus peaks võimaldama õpilastel kohtuda teos, seda kahtluse alla seada, kriitilist hinnangut sõnastada, a arvamus, argumenteeritud seisukoht, arutlema, võrdlema, sisse panema perspektiivi, luua sidemeid teiste teoste, teiste kunstidega, muu meedia, mis on sama objekti konfiskeerinud. See on võimalus õpilastel teadmisi omandada ja oskusi ehitada mida nad saavad muul ajal proovile panna.

Vihm ja kala © Risa Kimpara

Kaks tavalist, kuid erinevat viisi küsitlemine

Kui klassid on kutsutud uurima objekti, mis iganes see ka poleks, pakutud loodus või loomiskunsti poolt toodetud, nagu näiteks a teksti või filmi puhul saab kasutada kahte küsitlusmeetodit.

- Hoolikalt organiseeritud küsimuste kogum, sageli astmete kaupa keerukus, esitatakse õpilastele, kes sellele vastavad.
- Küsitlemist ei peatata ette, vaid konstrueeritakse vastavalt õpilaste peegeldused, kui nad avastavad uuritava objekti ja reageerida; nende refleksioonide organiseerimine ja arendamine võimaldab tingimata analüüsiks seatud eesmärkide saavutamiseks, tähenduse mõistmiseks, mis jäävad mõlemas vormis identseks; selle sekundi huvi lähenemisviis on luua tingimused meetodi järkjärguliseks omandamiseks, autonoomiat, sealhulgas järk-järgult inimeste teadlikkust invariantide olemasolu oma vaatlustes. Oma vanuse ja tasemega kohanedes on see õpetaja otsustada kutsuda õpilasi mõtisklema strateegiate üle, mida nad rakendavad küsitleda, analüüsida, mõista, et nad saaksid neid kritiseerida, assimileerida, osata neid omastada, taaskasutada ja arendada.

Asja illustreerimiseks kujutame nüüd ette, et õpilased on kutsutud avastama Risa Kimpara filmi "Vihm ja kala".

Säilitage eesmärk pildikasvatus

Animafilmi näitamine on alati võimalus pakkuda õpilaste kohtumine a töö, loominguline töö lähenemise järgi kunstiline kunstitunnid ja see olenemata taotletavast eesmärgist.

Siinkohal on asjakohane meenutada õpetamise lähenemine kunstiline selline et ta on vormistatakse erinevates väljaanded, mis on saadaval aadressil Eduscoli veebisait, jaotises pühendunud neile õpetustele¹. Rõhk on kvaliteedil nendelt kohtumistelt oodatakse kunstiteosed. Animafilmi uurimine saab kasulikult inspiratsiooni ammutada neis sisalduvaid ettepanekuid saatedokumendid.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Elkõige "Käeulatuses, sõnade ulatuses, silmaulatuses: kohtumine plastiliste kunstiteostega vanuses 6:9" ja "Kohtumine teostega 9:12-aastase õpilase koolitusel: julge uurida, küsitleda, uurida, küsitleda... saada kunstiuurijaks".

Isikliku kogemuse mobiliseerimisest teadmisteni

Lapsed on liigutatud ja saavad filmist aru oma kogemuse valguses. Kui sinne töö on vormiliselt erinev nendest millega õpilased on tuttavad, viitab see põhimõtteliselt kõigile jagatud kogemusele, vihmast müra, vihmavarju, suure või väikese, millega tahame lõbutseda, koolibussi oma. See haarab mälu, on kergesti ankurdatud isiklikku ajalugu ja julgustab mängima tajutavaid konnotatsioone.

Olenevalt projektist saame kohtumiseks valmistuda, käsitledes enne linastust seda "vihma" teemat. Kes armastab, kes ei armasta mitte? milleks? Mis mälu(d)? Milliseid pilte? Saame ise kirjutada, joonistada, lavastada, uurida sõnavara ette kujutanud vihma, enne kui avastasid, mida lavastaja ette kujutas ja rääkis.

Võib-olla haakub teos ka lastekultuuriga. Tegeleb suur hulk igale vanusele sobivaid töid vihma. Sõltuvalt vanusest loeti neile ette või loeti ise raamatuid, milles tegelastega silmitsi seisid vihm, lastekirjanduse klassika nagu Agnès Rosenstiehl album "Mimi Cracra, the rain, she loves it!".

Neile jäävad meelde prantsuskeelsed lasteaialaulud: "Sajab vihma, on märg, on konnapidu.", "Sajab lambakoer", inglise keeles, "Rain rain go away"... Kas neil on olnud võimalus näha Gene Kellyt vihma käes laulmas? Igatahes mitmele p põhjused, isiklikud, kultuurilised, sotsiaalsed..., on õpilastel juba olemas ressursid filmi mõistmiseks.

Alateadlikult või mitte, õpilased mobiliseerivad ka oma teadmisi ja kogemusi ehituse kohta lugusid, mis põhinevad nende ootustel ja võimaldavad ette näha tulevasi seiklusi. Risa Kimpara filmis Loo lahtirullumine on oma kainuses originaalne. See võib nurjata noorte õpilaste püüdlused, need, kes võisid toita need varasemad kogemused, pannes aluse varasele kirjandus- ja kinokultuurile. See film on nii narratiivne, väga rafineeritud jutulõngaga kui ka mõtisklev. See võib segadusse ajada.

Rue de Paris, vihmane ilm, Gustave Caillebotte, 1877, Chicago kunstiinstituut

Uurimine

Teosega kohtumine tähendab ka kohtumist selle autoriga, selle loomise ja levitamise konteksti asetamist. Õpilasi tuleks õpetada sellele teabele tähelepanu pöörama. Selle samastamise tähendust kinnitab ainult selle kordamine, laiendatud, et kohtuda teiste teostega, pildiliste, muusikaliste, kirjanduslike... See on tagasihoidlikult küsimus neile lugupidamise õpetamises autori, tema ja tema meeskonna töö jaoks. Lisaks saavad nad samm-sammult õppida tundma kultuure, kelle teosed kannavad ajastute märke, avastavad aja jooksul "koolkondi", nagu on juba ammu öeldud muude kunstide jaoks, rühmitades kunstnikud vajaduse korral koolidesse vastavalt nende päritolumaale, vastavalt nende sajandile, vastavalt kunstiliikumine, millesse nad kuuluvad.

Platvormil pakutavad animafilmid on läbi imbunud nende autorite kultuurist, kuid on ka laialt avatud teistele mõjutustele ja lavastusmeeskondade endi koosseis on sageli multikultuurne. Me märkame et enamikul filmidel on ingliskeelsed pealkirjad, et olenevalt vanusest ja tsüklis õpivad õpilased tõlkima. Ilma siin vaidlustesse laskumata on see inglise keele kasutamine filmide puhul, mis on toodetud riikides, kus see keel pole ametnik rõhutab pöördumist rahvusvahelisele publikule, kelle kultuur mõjutab samuti vastuvõttu. Olenevalt aasta projektist saame selle identifitseerimistöö järgi tööde "konteksti" peal hoida.

Filmi "Vihm ja kala" puhul on filmis endas pakutav info süsteemselt sisse kirjutatud kaks kirja: jaapani tähestik ja seejärel ladina tähestik. Jaapanikeelne teave tõlgitakse seega inglise keelde.

Pealkiri	Vihm ja kala	Pealkiri ilmub 43 sekundi pärast jaapani keeles ja keeles inglise keel. Inglisekeelsed tiitlinimed ei alga suure algustähega vastavalt kokkuleppele. Jaapani tähemärgid tähendavad "kuldkala" ja mitte mitte "vihm ja kala". Nad ei ole erinevad väikesed paadid paistavad udusel silmapiiril silma. ☹ = punane. ☹ = kala.
Autor	Risa Kimpara	Jaapani režissöör
Meeskond ja funktsioonide jaotus		See teave ilmub filmi lõpus.
Stsenarium, kujundus, toimetamine ja animatsioon	Risa Kimpara	4.22
Animatsiooni assistent	Yusuke Kazuta	4.22
Muusika	Yusaku Masuda	4.28
Heliefektid	Takuji Oe	4.28
Heli mikser	Yoshito Morita	4.28
Tootmine	Tokyo kunstiülikool	4.28
Režissöör	Risa Kimpara	4.34
Tootmine	Tokyo kunstiülikool	4.34
Tootmiskoht	Tokyo kunstiülikool	Ilmub algusest peale ekraanile.
Tootmisriik	Jaapan	Tokyo kunstiülikooli indutseeritud
Valmimiskuupäev	2010. aasta	Kuupäev musta ekraani allservas, viimane pilt.

Võib esitada muud teavet.

Filmi pikkus	4,47 sekundit
Tehniline	2D film
Lisainfo tootmise kohta	Filmi režissöör Risa Kimpara1 on osa tema 1. kursusest Tokyo Kunstiülikoolis.

Kõigi nende elementide arvessevõtmine sõltub klassis läbiviidavast projektist ja õpilaste tasemest. Siiski tundub Oluline on, et õpilased harjuksid meetoodiliselt nimetama vähemalt autorit, jätmata seda tähelepanuta filmi tegemisel kaasab meeskonda ning teha kindlaks tootmisaasta ja -koht.

Kui õpetaja plaanib oma klassiga animafilmi teha, saab ta juba siin koos õpilastega jälgida erinevat funktsioonid, mida meeskonna liikmed täidavad, nii palju rolle, mida saab seejärel jagada.

Vanematele inimestele võib tunduda erinevus selle filmi ja nähtud Jaapani lavastuste vormi vahel. Oleme siin lähemal hiinlase Te Wei (1915-2010) asutamistööle ja tema animeeritud pesudele või Isao Takahata eripärale. aastal The Tale of Printsess Kaguya (2013). Režissööri valikutes paistavad silma Jaapani kultuuri elemendid.

Jutustust. Pitch, kokkuvõte, konspekt

Huvitav on kutsuda õpilasi suuliselt ja/või kirjalikult töötama väljapakutud loo esitlusega.

Võime eelistada terminit "konks" kaubandusest laenatud sõnale "pigi" (müügikõne, kaubandusargument) ja tänapäeval kasutatakse tavaliselt ühe või kahe lausega esitluse esilekutsumiseks, mis peab äratama huvi, tavaliselt ilma lõppu avaldamata. Üldiselt on see esitus, see "konks":

- . kirjeldab esialgset olukorda
- . täpsustage märgid
- . teatab esimesest sündmusest, millest lugu alguse saab ja mis võib avades muuta tegelase(te) elu neile võimaluste väli, luues enam-vähem tugeva pinge.

Film "Vihm ja kala" oli mitme sellise lühikese ettekande teemaks.

Siin on kolm tööd tsiteerivatelt saitidelt, millele on lisatud ingliskeelsel saidil pakutud neljas esitus:

"Ühel vihmasel päeval ootab väike poiss busi ja laseb oma kujutlusvõimel lennata. Talle tulevad meelde pildid."

Films pour enfants platvorm

"Pisuvihma ajal ootab väike poiss vihmavarju all busi ja lahkub mõtetes."

cinemapublic.org

"Vihmasel päeval ootab bussipeatuses poiss, kes patsutab ja löövad laineid lompis.

Järsku, algus. Kuldkala tiigis..."

3dvf.com

"Ühel vihmasel päeval ootas bussipeatuses pahuralt poiss. Patsutab, vihmapiisad hüppavad ja löövad lompis laineid. Seda vaadates nägi ta midagi (hüppama). Kui poiss lompi vaatas, ujus seal punane kala. See on lugu punasest kalast, mida poiss nägi vihmasel päeval."

Letterboxd, filmisõprade sotsiaalne võrgustik

Selle konksu koostis ja valik on nõudlik ja võimaldab õpilastel kujundavat refleksiooni.

Eespool toodud näidetes mainitakse esimestes sõnades vihma. Just tema on edasiviiv jõud

tegevus, mille intensiivsus kahekordistub, mis tekitab lapsele lompe, peegleid. Kui see peatub, peatub ka film.

Võime töötada ka veelgi lühemate vormide, pealkirjaga kaasneva nimisõnafraasi või loosungi kallal.

"Pitchi" kirjutamine võib olla esimene või uus võimalus valitud pealkirja kahtluse alla seada.

Õpilased jälgivad erinevust jaapanikeelse pealkirja, mis tähendab "kuldkala", ja ingliskeelse pealkirja vahel, mis tähendab

"vihm ja kala". Miks see erinevus, mille lavastaja eeldas? Mis huvi pakub esimest, mis teist?

Millist tiitlit õpilased veel ette kujutaksid? La Fontaine'i kombel "Laps, vihm ja kala", mis viitab enamale

loole, ilma selgesõnalise moraalita? Või hoopis teistsugused "The Wait", "Reverie in the Rain", mis tõlgib lapse olukorda, tema mõtteviisi. Õpilased võivad pakkuda palju vastuseid.

Samuti saab klass võrrelda filmi pealkirja teiste loojate, luuletajate, maalikunstnike, muusikute...

vihmale pühendatud teosed, näiteks need, mis on viidatud selle dokumendi lõpus.

Kokkuvõte on pikem ja räägib kogu loo. Kino leksikonis sisalduv termin "konspekt" võib

pidada sünonüümiks ja sellisena esitada 9:12-aastastele õpilastele. „Vihma ja kala“ kokkuvõte

mõned kergesti ületatavad raskused, ühelt poolt tingitud unistuse põimumisest reaalsesse kogemusse, teisalt

on tingitud tegelaste ja neid ühendavate linkide tõlgenduste paljususest. Kokkuvõte küsib

õpilastel tuvastada koht, tegelased, neid ühendavad lülid, tegevus, millega nad tegelevad.

Koht, sisustus

Film ei näita konkreetset seadet. Haruldased vihjed toetavad hüpoteese:

Visuaalsed vihjed:

- . Valge barjäär (0,23)
- . Piklik märk (0,48), millest me aru saame, näitab bussipeatust
- . Buss või bussi
- . Visandatud puud ja ehitised (alates 3,29)

Helisignaaliid:

- . Sõiduautode hääl
- . Bussi ja selle pneumaatiliste uste hääl.

Sõltuvalt isiklikust kogemusest tunnevad õpilased ükskõikselt ära linna, küla, aleviku, tee, kampaanias, kuid vaevalt suudavad nad kaugemale minna ja oma hüpoteese kinnitada. Tegevus võiks toimuda kohtades, erinevates riikides.

Vihm, seejärel päikese tagasitulekust tulenev pimestamine peidab või uputab dekoori elementideid. Tähelepanu on selline keskendunud lapsele, vihmavarjule, bussile, mõnele loo olulisele elementile ja ennekõike vihmale ja siis päikesele kes on olulised näitlejad ja kes toidavad lapse emotsioone.

Satsuki, Mei ja Totoro esimesel kohtumisel filmis "Minu naaber Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) vihmakardin peidab ka halli värvi dekoori seda killustades. Kas režissöör mäletas seda filmi episoodi?

Vihmal ja valgusel on lahustav jõud. Dekoori elementide lahustumine suurendab valitud värve, täpsed kujundid kaovad ja laps areneb kõikjal halliks, seejärel oranžikaskollaseks.

Väikese poisi saapaid eristavad vähesed varjundid, tema kergelt sinakas riietus, nagu halli variatsioonid.

Vihmamaailm on sama ühevärviline kui Te Wei pesud. Punane kala, kuldkala, toob kuldse värvi, mis siis jõuab kogu taevani, hetkel, mil lõpuks saabub oodatud täiskasvanu. Dekoori värvid langevad kokku tunded, lapse emotsioonid, tähendavad neid sama palju, kui need on põhjuseks.

Vihm ja kala © Risa Kimpara

Tegelased

Selles muljete dekooris on peategelane tuvastatav. Ta on laps. Selle väikest suurust tähistab:

- . Lapse/vihmavarju proportsioonid
- . Lapse/bussipeatuse märgi proportsioonid
- . Lapse/täiskasvanu proportsioonid tema linnulennult viimases osas (pilt, mis näitab teda koos täiskasvanuga).

Tõenäoliselt on see väike poiss, kui tõlgendame seda selles tähenduses:

. Tema riided, mis on lapse omad ja mida kannavad sagedamini poisid, kuid klassis võib olla tahad seda arutada

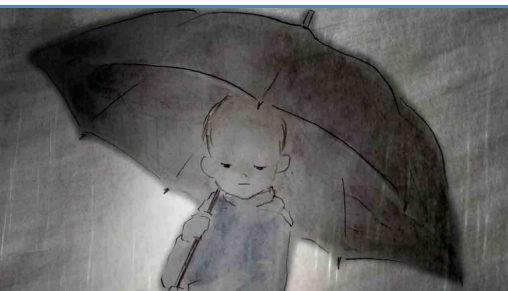
. Tema lühike soeng, kuid õpilased saavad ka selle üle arutleda.

Eespool viidatud helikõnede autorid tunnevad üksmeelselt ära väikese poisi.

Joonis annab vihjeid ka lapse meeleseisundi kohta.

. Tema nägu: silmad, suu on ilmekad.

Suu on tõmmatud, "krõmpsutatud" joonega, mis võib väljendada kurbust, süngust, rõõmu, üllatust.

Laps läheb kurbusest kassi avastamise naudinguni, seejärel imestama unistades enne oodatud täiskasvanu leidmist rõõmsalt. Kõik need tunded tähistatakse ühel real. See, kuidas ta vihmavarju lohistab, rõhutab muljet kurbusest.

Lapse ümber on teised tegelased ebatäpsed.

. Loomad, tõelised nagu tumedat värvi kass, kes niidab ja põgeneb veest; päris ja samal ajal ebareaalne, nagu need kuldkalad, kes paljunevad kogu unenägu ja kes lendavad.

. Naisefiguur, nagu ühe sellise kala metamorfoos, mis poseerib suudlus lapse silmalaule.

. Meesfiguur, kes lõpus sekkub, paitab enne temaga reisi jätkamist.

Täiskasvanud on lapse unenägudes nagu tegelikkuses hellad ja kaitsjad. Nende kohalolek on seotud naudinguga ja õnnega. Õpilased püstitab hüpoteese. Kahtlemata tahavad nad inimeses ära tunda isa, keda laps ootab, ja peab seda tõlgendust põhjendama. Kas nemad ka kohut mõistavad et unes nähtud naine on kujund emast, kellest laps mõtleb? Ema tegelikkuses puudub, kuid on väikese poisi kujutluses olemas.

Naisefiguur näib sündivat kuldkala, kala metamorfoosist d'or, nagu me inglise keeles ütleme, "kuldkala". Tema, kelle kuldsed juuksed rullub lahti nagu kalade looritatud uimed, kaob kiiresti.

Loomade metamorfoos inimesteks ja vastupidi on universaalne teema ja esineb paljudes legendides nii Jaapanis kui ka teistes riikides.

Ovidiuse lugeja ja lääne kultuurile avatud Hayao Miyazaki kasutas seda ära kujutlusvõimet, komponeerides "Ponyo kaljul" (2008), lugu kuldkala väike tüdruk, ilma Anderseni ammuse inspiratsioonita.

Vihm ja kala © Risa Kimpara

Tegevus

Vihma sajab. Laps, kes lohistab enda järel vihmavarju, kõnnib bussipeatuse poole.

0.15:0.39 ületab laps kurva ilmega põldu vasakult paremale, vihmavarju lohistades. Liikumisele on alla joonitud kaadrite vaheldumine, lapse näitamine lähivõttes ja seejärel keskmises võttes. Iga plaani muudatus võimaldab meil asendada Liigutage last pildist vasakule ja korrake seda liigutust vasakult paremale.

0,30/0,31 löök asetab kaks lasku üksteise peale.

Mitmel korral asetatakse filmile kaks pilti, mis tähistavad üleminekuid väga sujuvalt.

Ajavahemikus 0,31 kuni 0,39 ületab laps põllu ja kaob, lahkub parempoolsest raamist, jättes neile ilmutamiseks tühja ruumi ja seejärel nimitegelased kaovad.

Kell 0,47 ja kuni 0,54 on filmil näha, kuidas laps seisab bussipeatuses.

Laps seisab bussipeatuses. Buss tuleb, peatub ja väljub.

Kell 0.55-1.07 siseneb buss vasakult põllule, läheb üle ja peatub, enne raamist paremale lahkumist.

Heliriba annab teavet pneumaatiliste uste avanemise kohta seejärel sulgege, ilma et me neid pildil näeksime.

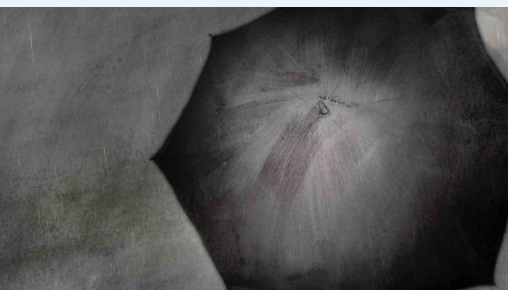
Laps bussi peale ei läinud. Ta jäi, ta ootab all püsiv vihm.

Kell 1.08 paljastab kaduv buss veel bussipeatuses seisva lapse. Meie võis arvata, et läheb bussi ja on teda nähes üllatunud.

Vihm suureneb. Laps avab oma vihmavarju, mis resoneerib.

1.09-1.16 on laps hõivatud vihmavarju avamisega.

Kell 1.17 katab vihmavari peaaegu kogu välja, siis nähakse last sisse lähivõtte (1,18) ja keskmine võtte (1,19), kusjuures kaks pilti on üksteise peale asetatud aastal 1.19.

Temaga liitub kass, kes varjub tema lähedale vihmavarju alla.

Laps ootab ja pühendab paar sekundit, et teda niimoodi näidata, immosapi, jõude. Siis tuleb tal mõte (1.31, üksteise peale asetatud kujutised) temaga mängida vihmavari (1,31 kuni 1,42). Kuni võtte on veel lähedalt, on last vähe näha järk-järgult pisut kastmas, justkui vaade temale tõuseks kõrgemale, jälgimisvõttel, mis on nii tagant kui vertikaalselt. 1.42-2.05 lapse tähelepanu neelab kassi mjäu, mis jääb ekraanilt välja. Laps on nüüd pildi keskel ja kell 2.00 uus vertikaalne liikumine võimaldab teil kassi avastada.

2.05 paljastab lapse bussipeatuses, nagu varem nägime (vt 1.19), kuid tema vihmavarju all leidis kass varjupaika. Laps ei ole enam ükski.

Vihm ja kala © Risa Kimpara

Laps ja kass jälgivad oma peegeldust lombis. Laps avastab kuldkala, mis on hakkab tema ümber lendama, saatel teiste keerlevate kalade sülem. Ilmub naisefiguur naerab, teeb enne kadumist lapse näole musi.

Järgmine pilt (2.20/2.11) on üllatav. See näeb välja nagu madal nurk, kuid seda efekti selgitab peegeldus. Tegelased jagunevad lombi peegelduses (2.12-2.20), siis eksisteerivad koos kaks maailma ja vees rullub lahti universum ebataoline.

Kuldkala ilmub 2.25, nagu oleks sündinud veetilgast, mis asub pildil vahemikus 2.21:2.25. Ta näib surevat kell 2.38 ja sünnib uuesti kahest käest, kes seda võtavad, pange see varju ja laske tal põgeneda nagu linnuga (2.39-2.45). Need kaks Tundub, et käed ei ole lapse omad, kellest saab kalade lennu, siis kõigi kala tema ümber. Kujutis asetab ta keskmisse, lähivõttesse, lähivõttesse, keskmisesse võttesse ka balletti avastama teda ümbritsevatest arvukatest kaladest (2.55-3.03, superpositsioon). Aastal 3.10 võimaldab lähivõtte jäädvustada naise suudlust heledate juustega poos silmalau peal, enne kadumist (3.13, mitu kujutist, mis tähistavad liikumise). Laps jääb üksi ja siis kaob.

Üha kollasemaks ja roosakamaks värvitud tühja põldu läbib alt üles ja paremalt kuldkala vasakule (3.20). Kala kaob välja sügavusse (3.21).

Päike tuli tagasi. Kalad on kadunud, kuid taas päikesepaisteline taevas on nende värvi. Kass lahkub. Täiskasvanu, ilmselt bussist väljas, on nüüd lapsega kaasas. Ta hellitab tema pead. Täiskasvanu ja laps lahkuvad koos.

Päikesega kullatud taevas täidab kogu välja 3.22-st 3.28-ni. Oranžid kujundid taevas meenutavad kala kuju punane, keha ümarus, saba piklik kolmnurksus. Lapse ja kassi siluetid, seljaga taeva poole ja dekooris ilmuvad uuesti, dubleerituna oma peegelduses maapinnal, samal ajal kui neile suunatud pilk taandub, justkui mõju all tagumisest jälgimisvõttest. Kinnine vihmavari kinnitab, et vihm on lakanud. Kass jätab lapse maha (3.36). 3.55-s on pildid peal ja last nähakse ülalt, tema pea all keskel ja tema nägu, nagu see näib peegeldumas lombis, laps, endiselt lummatud, vaatab edasi. Peegelduses ilmub tema selja tagant vari (4.05). Laps laiendab neid silmad. Ta pöörab ümber ja seisab silmitsi saabujaga (4.08), kelle pilgu film omaks võtab ja kes jääb ekraanilt kõrvale. Seega nähakse last sisse sukeldudes, üllatunult, naeratamata. Suur ja lai käsi siseneb raami ülaosast ja toetub pea peale (4.12) mida see katab. Laps paneb silmad kinni ja avab need uuesti, naeratades praegu (4.14), isegi punastades aina rohkem rohkem (4.15). Tema rõõmus nägu on kantud bussile (4.16), mis väljub kaadrist, väljudes läbi parempoolse raami ja mis seda tehes paljastab laps ja täiskasvanu, kes praegu vihmavarju käes hoiavad. Täiskasvanu ulatab lapsele käe (4.18) ja kaks siluetti, mis profiilis segaduses (4.20) liigu nüüd vasakule ja hääbub. Väli tühi (4.20/4.22) kuni krediit ilmub. Täiskasvanu ja laps ilmuvad uuesti keskele, meeskonnaliikmete nimede taha. Nende seljad on ja näib suunduvat välja sügavuste poole.

Kaameraväline on loo ruum, mis kaadris ei ilmu. Väli on nähtav ruum kaadris.

Autor kasutab kaameraväliselt, et varjata hetkeks vaataja eest seda, mida laps näeb: kassi, täiskasvanut.

Laiendused:

Filmist leitud vihjete põhjal võidakse õpilastel paluda ette kujutada, mis varem juhtus, anda eesnimi lapsele, mõtlema välja tema lugu, mis viib ta kogema filmis jutustavaid hetki.

Vihm ja kala © Risa Kimpara

Teema

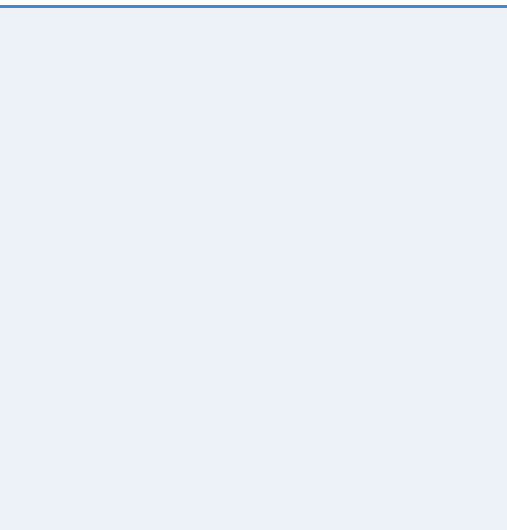
Teema määratlemine võib tekitada siin tunnis arutelu.

Näib, et ootamise teema on siin narratiivi keskmes. Siiski võib olla huvitav seda iseloomustada: jõude, üksildane...

Märkimisväärne on ka vihmateema. Pealkiri, mis sisaldab inglise keeles sõna "rain", annab tunnistust sellest.

Käsitletakse ka lapsepõlve teemat: võime unistada, kujutleda, oskus jätta reaalsus selle peegeldamiseks, rakendada enda ümber universumit, mis on avastatud sinust endast ja/või legendidest, juttudest... aga ka suhteid täiskasvanutega need naiselikud ja mehelikud figuurid. Isafiguur on äratuntav, emafiguurist unistatakse. Kas ema oleks kas pole kohal, haige nagu Miyasaki juures My Neighbor Totoros, kus kaks väikest tüdrukut, Satsuki ja Mei, elavad oma isaga kahekesi?

Koinobori Jaapanis, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyni muuseum

Lendava kala muster

Lendavad kalad mängivad Jaapani kultuuris olulist rolli. Nad on esindatud Koï Noboris, sõna otseses mõttes "karpkala streamers", mis on koi karpkala kujulised tuulesokid, mis on tehtud "Tango no sekku", "poiste pidu (sekku). Jõuline karpkala ujub koos vastuvoolu julgust, mis teenis neile selle austusavalduse. See "lendava kala" muster, mille pealkiri Jaapani keel "kuldkala" rõhutab selle tähtsust, asetab unistamise filmi keskmesse, poisikese siseelu, mille paljastas hetkeks kala välimus.

Heliriba

Filmi heliriba on dialoogivaba. Määrav, see teeb rohkem kui toetab, vaid tugevdab visuaalne taju, see orienteerib seda. See rõhutab kompositsiooni, liikumist, määratleb hetked, toetab, toetab tähendust, aitab mõistmisele. See võib vähendada kujutiste polüseemiat.

Kuulake nägemata

Kui projekti eesmärk on juhtida õpilaste tähelepanu selle heliriba tähtsusele, on võimalik soovitada neil seda kuulata enne filmi vaatamist enda jaoks ja seejärel lastes õpilastel selle kuulamise põhjal hüpoteese sõnastada. Vihma ja kala heliriba koosneb kolmest osast, mis on kõrva jaoks ilmselged.

. Esimeses kuuleme, et sajab vihma, keegi kõnnib, autod sõidavad, "auto" peatub ja läheb uuesti käima, aga lapsed võivad ära tunda bussi pneumaatilise ukse heli, kella, mis eelneb mjäu.

Kas nende isiklik kogemus lubab neil olla ka vihmavarjul sadava vihma suhtes tähelepanelik?

. Teises katab muusika, nagu ksülofoni oma, helivälja, mida punkteerib vihmahelin.

Alguses on see aeglane, siis väga kiire, seejärel muutub uuesti.

. Lõpuks kolmandal pole vihma enam kuulda. Kell heliseb nõrgalt ja siis kaob.

Autod sõidavad müraga, mida nende liikumine märjal pinnasel tekitab, sõiduk peatub, keegi kõnnib,

linnud nutavad, sõidukid ikka sõidavad, mitu sammu, siis viimane hää, veetilga hää.

See heliriba koosneb noortele õpilastele tuttavatest müradest, kes suudavad sõnastada hüpoteese, mida film kinnitab või muutub kehtetuks. Teine osa võib tekitada hämmeldust ja mingit helilist vihjet, välja arvatud pidev vihm, viitab kindlalt tegelikkusele. Kuhu on kadunud jalutaja, kass, sõidukid?

Nende kõlaelementide kadumine tekitab küsimuse, kas see annab märku tõelise ja tuttava maailma kadumisest.

Kuulake ja tuvastage pildil olevate helide päritolu

Sõelumisel on õpilastega huvitav harjuda eristama:

. Esitatud reaalsusesse kuuluvad helid.

(Nt: vihm, mida ma piltidel näen).

Kas need on täpselt need, mida me tavaliselt kuuleme? Kas on vahet laste poolt nende mürade tavalise kogemise ja nende taastamise vahel film ? Siin on helid realistlikud, kuid tähelepanu köidab nende diskrimineerimine, tuues esile näiteks veetilga kukkumise.

. Helid, mille päritolu ei ole esindatud tegelikkuses.

(Näit.: muusika, mida keegi ei esita kujutatavas reaalsuses).

Nii et režissöör lisas selle muusika. Huvitav on küsida miks seda enam, et selles filmis ilmub ta vaid väga konkreetsel hetkel, edeneb aeglasest kiireks, seejärel aeglustub uuesti. Õpilased kahtlemata näevad et see saadab lendkalade tantsu, et pillide heli on väga lähedal vihmapiiskadele.

Muusika ühtib unistamisega, sündiva kujutlusvõime liikumisega, tuleneb lapsepõlve kogemusest vihmaga, mida süvendab ootamise üksindus tühikäigul. See rõhutab reaalsuse metamorfoosi, mis siiski jääb unenägede alguspunkt: väga tõeline vihmaheli, mis hetkeks seostub kassikelluke, muutub kristallselgeks muusikaks. Veest saab vahend muusika ja langevad piisad resoneerivad nagu ksülofoni labad.

Kino helide kohta võime viidata saidi selgetele ja illustreeritud selgitustele:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Vaadake filmi ilma helita

See on harjutus, mida sageli harjutatakse, mis võimaldab meil välja pakkuda ühe või mitu heliriba ja analüüsida kuidas need mõjutavad filmi vastuvõtt.

Õpilased on alati tähelepanelikud tähenduse variatsioonidele ja emotsioonid, mida tajutakse vastavalt valikutele heli rakendatud.

Õpilased teevad ka midagi muusika ja heliefektide vahel.

Võrgufilm

Lastekirjandus

Vihmakogemust käsitlevaid töid on palju.

Miks mitte valida teoseid, mis pakuvad vihmast positiivset nägemust?

Luuletused vihma teemal...

"Sajab", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), rõõmsameelsusest pakatav luuletus, mida õpilased saavad jälgendada noorte oulipienidena.

"Pluie", À la borde du temps (1984) ja "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, poeetilised ja lõbusad tekstid.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), kaheksa melanhoolset värssi, mis võivad lapse unenägusid kajastada.

"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), ebatavaline esilekutsumine, mis on seotud helide ja vormidega. edenemine lähedane filmi omale.

"Ta nutab mu südames", Sõnadeta romansid, Paul Verlaine (1874). "Barbara", sõnad, Jacques Prévert (1946).

Animeeritud kino

"Minu naaber Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo kaljul", Hayaho Miyazaki (2008)

Värvige

"Vihm, aur ja kiirus", William Turner, 1844, Rahvusgalerii, London.

"Rain on the city", Takeushi Seiho, aastatel 1864:1942, Musée d'Orsay, Pariis.

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Jaapani maalikunstniku Hiroshige teoste ja tema inspireeritud teoste, Vincent van Goghi "jaapanlaste" võrdlus:

"Äkivihm Shin-Ōhashi silla ja Atake kohal", 1857, Hiroshige, Ameerika Ühendriikide Kongressi raamatukogu ja

versioon Vincent van Goghist "Bridge in the rain, after Hiroshige", 1887, muuseum, Amsterdam.

"Nisupõld vihmas", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia kunstimuuseum.

Vihma eest kaitstud, Hanabusa Itchō, 1709. Metropolitan kunstimuuseum

Muusika

"Veetilk" (Prelüüdi oopus 28 nr 15), 1838, Frédéric Chopin.

"Aiad vihmas" (Trükised), 1903, Claude Debussy.

Claude Debussy teatas, et oli enne nende graafikate koostamist vaadanud Londonis Turneri maale.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Vihmapuu, kahele marimbale ja vibrafonile", 1981, Toru Takemitsu.

See Jaapani helilooja pühendas vihmale mitu teost, eriti 1980. aastatel. Sellega mängiti löökpillid, on "imiteeriv" ja võib äratada õpilastes kujutlusvõimet.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>